

- 6) az első fellebbező – anélkül, hogy ez döntő jelentőségű lenne – „tárgyalásvezető” volt;
- 7) az első fellebbező közvetlenül részt vett az európai szabványosítási munkában, valamint a 89/106/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárásban;
- 8) az Elsőfokú Bíróság nem megfelelően határozott a költségek viseléséről.

meglétét, miközben a rendes értéket az exportárral vetette össze, ellentétben a 384/96 rendelet 2. cikkének (11) bekezdésével és a Dömpingellenes Megállapodás 2.4.2. cikkével; és/vagy

- c) elmulasztotta értékelni az összes kártényezőt, amely hatással van a közösségi ipar állapotára és tévedett a közösségi ipart ér kár meghatározásában azáltal, hogy olyan bizonyítékokra támaszkodott, melyeket közösség iparon kívüli társaságoktól származtak, ellentétben 384/96-os rendelet 3. cikke (5) bekezdésével és a Dömpingellenes Megállapodás 3.4. cikkével?

A High Court of Justice (Anglia és Wales), Chancery Division 2004. július 22-én kelt végzésével az Ikea Wholesale Ltd. kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-351/04. sz. ügy)

(2004/C 262/31)

A High Court of Justice (Anglia és Wales), Chancery Division, 2004. július 22-én kelt végzésével, amely 2004. augusztus 16-án érkezett a Bíróság hivatalához, az Ikea Wholesale Ltd. kontra a Commissioners of Customs and Excise ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdésekről:

- i) figyelemmel a WTO (Kereskedelmi Világszervezet) vitarendezési testülete (DSB) vizsgálóbizottságának 2000. október 30-án kelt, WT/DS1412/R számú jelentésének 7.2. g) és h) pontjaiban, valamint a WTO vitarendezési testületének fellebbviteli testülete 2002. március 1-jén kelt, WT/DS1141/AB/R számú döntésének 86. és 87. bekezdéseiben foglaltakra, ellentétben-e az Egyiptomból, Indiából és Pakisztánból származó pamut jellegű ágyneműkre végleges dömpingellenes vámot kiszabó, 1997. november 28-i 2398/97/EK tanácsi rendelet (1) a közösségi joggal, amennyiben:

- a) rossz módszert alkalmazott az eladási, általános és igazgatási költségek valamint a nyereség számítására, a többször módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (2) 2. cikk (6) bekezdés a) pontjával, valamint a Dömpingellenes Megállapodás 2.2.2. ii. cikkével ellentétben;

- b) rossz módszert alkalmazott, beleértve a „zeroing” módszerét, amikor meghatározta a dömpingkülönbséget

- ii) az alábbiak közül bármelyik vagy mindegyik összegegyeztetetlen-e a közösségi joggal (beleértve a 384/96 rendelet 1. cikkét, 7. cikke (1) bekezdését és 9. cikke (4) bekezdését, figyelemmel a Dömpingellenes Megállapodás 1. 7.1. és 9. cikkeire) amennyiben azokat (i) olyan információk újraértékelése alapján fogadták el, melyeket az eredeti vizsgálati időszak alatt gyűjtöttek, és amely újraértékelés megmutatta, hogy az eredeti vizsgálati időszak alatt nem történt dömping vagy kisebb mértékű dömping történt; de (ii) a fenti rendelkezések nem rendelkeznek olyan összegek visszafizetéséről, melyek már a 2398/97 rendelet alapján megfizettek:

- a) az Egyiptomból, Indiából és Pakisztánból származó pamut jellegű ágyneműkre végleges dömpingellenes vámot kiszabó 2398/97/EK rendeletet módosító, és az Indiából származó ágyneműk tekintetében az alkalmazását felfüggesztő 1644/2001/EK tanácsi rendelet (3);

- b) az Egyiptomból, Indiából és Pakisztánból származó pamut jellegű ágyneműkre végleges dömpingellenes vámot kiszabó 2398/97/EK tanácsi rendeletet módosító, és a Pakisztánból származó import tekintetében az eljárást megszüntető 2002/160 tanácsi rendelet (4); és/vagy

- c) az 1644/2001/EK tanácsi rendelet által módosított majd felfüggesztett 2398/97/EK rendelet által az Indiából származó pamut jellegű ágyneműkre kiszabott végleges dömpingellenes vámot megerősítő 2002/696/EK tanácsi rendelet (5)?

- iii) az 1644/2001, 160/2002 és a 696/2002 rendeletek összegegyeztetetlenek-e továbbá a 384/96 rendelet 7. cikke (2) bekezdésével és 9. cikke (4) bekezdésével és az arányosság alapelvével, amennyiben a hatályba lépésüket megelőző időszakra olyan szintű dömpingellenes vámot engedélyeznek, amely nem szigorúan arányos a dömping mennyiségével vagy a kárral, melyet a vám kiegyenlíteni szándékoztak?

iv) a fenti kérdésekre adott válaszok különböznek-e az Indiából származó export tekintetében a Pakisztánival szemben, tekintettel:

- a) a WTO DSB előtt folytatott eljárásra és/vagy
- b) az 1664/2001, 160/2002 és 696/2002 rendeletekben található bizottsági megállapításokra?

v) a fenti kérdésekre adott válaszokra figyelemmel:

- a) vissza kell-e fizetnie egy nemzeti vámhivatalnak az általa a 2398/97 rendelet alapján beszédett dömpingellenes vámokat vagy azok egy részét; és
- b) ha igen, kinek és milyen feltételek mellett kell a fizetést teljesítenie?

⁽¹⁾ HL L 332., 1997.12.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

⁽³⁾ HL L 219., 2001.8.14., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 26., 2002.1.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 109., 2002.4.25., 1. o.

A Verwaltungsgericht Köln 2004. június 30-i végzésével az mdm Versandservice GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben, perbehívott: Deutsche Post AG, benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-352/04. sz. ügy)

(2004/C 262/32)

A Verwaltungsgericht Köln (Németországi Szövetségi Köztársaság) 2004. június 30-i végzésével, amely 2004. augusztus 16-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az mdm Versandservice GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben, perbehívott: Deutsche Post AG, előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Verwaltungsgericht Köln a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Úgy értelmezendő-e az EK 47. cikk (2) bekezdése az EK 95. cikkel, a 2002/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ által módosított 97/67/EK parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 12. cikkének ötödik francia bekezdésével és ezen irányelv 7. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, hogy abban az esetben, ha egy egyetemes szolgáltató külön díjakat alkalmaz olyan vállalati ügyfelekkel szemben, akik előzetesen szétosztott postai küldeményeket helyeznek el a postai hálózatban a szállítási lánc olyan pontjain, amelyek nem hozzáférési pontok, akkor a szolgáltató köteles ezeket a díjakat olyan vállalatok vonatkozásában

is alkalmazni, amelyek postai küldeményeket gyűjtenek össze a feladóktól és azokat előzetes feldolgozás után ugyanazon a hozzáférési ponton, és ugyanolyan feltételekkel helyezik el a postai hálózatban, mint a vállalati ügyfelek, és hogy ezt a szolgáltató nem tagadhatja meg arra hivatkozással, hogy egyetemes szolgáltatást kell biztosítania?

⁽¹⁾ HL L 176., 21. o.

⁽²⁾ HL L 15., 1998.1.21., 14. o.

A Bundesfinanzhof 2004. július 22-i végzésével a Nowaco Germany GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-353/04. sz. ügy)

(2004/C 262/33)

A Bundesfinanzhof (Németország) 2004. július 22-i végzésével, amely 2004. augusztus 16-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Nowaco Germany GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Alkalmazható-e a baromfira vonatkozó egyes forgalmazási előírásokról szóló 1906/90/EGK rendelet végrehajtása részletes szabályainak bevezetéséről szóló, 1991. június 5-i 1538/91/EGK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ olyan áru kereskedelemben szokásos minőségére, amelyre export-visszatérítést igényelnek?

2) Amennyiben az 1) kérdésre adott válasz igenlő:

a) Alkalmazni kell-e a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 70. cikkét annak megállapítására, hogy egy áru, amelyre export-visszatérítést igényelnek, rendelkezik-e a kereskedelemben szokásos minőséggel?

b) Akkor is alkalmazandó-e a 2913/92/EGK tanácsi rendelet 70. cikke (1) bekezdésének első mondatában foglalt minőségfikció, ha az áruból csupán egy, véletlenszerűen kiválasztott mintát vizsgáltak meg, jóllehet az idevágó közösségi jogi előírások az áruhíbat meghatározott mennyiségű áru bizonyos arányára nézve engedik meg, és e tűréshatár betartásának megállapíthatósága érdekében tételesen meghatározzák a kötelezően vételezendő minták legalacsonyabb számát?